

Uredništvo in upraviteljstvo v Ptuju
v gledališkem poslopiju.

Štajerc izhaja vsaki drugi četrtek,
datiran z dne naslednje nedelje.

Sestavki dobrodošli.

Rokopisi se ne vračajo in se morajo
najdalje do ponedeljka pred izdajo do-
tične številke vposlati.

Štajerc.

Posamezna številka velja v Ptuju za
celo leto K 1.— s poštnino K 1.20.
Pri odjemanju več ko 10 številk pri-
meren rabat.

Cena za oznanila za:

1 stran K 32.—, $\frac{1}{2}$ strani K 16.—,
 $\frac{1}{4}$ strani K 8.—, $\frac{1}{8}$ strani K 4.—,
 $\frac{1}{16}$ strani K 2.—, $\frac{1}{32}$ strani K 1.—
Pri večkratnem oznanilu posebno zni-
žana cena.

Štev. 13.

V Ptuju v nedeljo dne 16. decembra 1900.

I. letnik.

K božičnim praznikom.

Rojstvo našega Zveličarja bil je veličasten, vesel praznik svete družine in od večnega in svetega družinskega življenja v hlevu pri Betlehemu zasvetil se je rešilni in plemeniti žarek čez palače in kočice, na bogatince in ubožce. V tem smislu niso božični prazniki veličastni samo za katoliško cerkev, temuč tudi najveselejši prazniki kršanske družine. Kakor plapojoči simbol krščanske ljubezni do bližnjega, zveste skrbi starišev in otročje podložnosti, svetijo se božične jaslice ven v — puščavo modernega življenja.

Našim prijateljem in somišljenikom voščimo pri-
srčno srečo in veselje k predstoječim praznikom in
prosimo Boga naj on naše nasprotnike vpričo teh
praznikov razsvetli k blagoslov prinašajočemu spoznanju,
da resnično krščansko čutstvo in mišljenje, prvi pogoj
tvori za srečno družinsko življenje, za dragoceno in
blaženo dejavnost v politiki.

1900 let preteklo je že od rojstva našega Od-
rešenika in naša sveta vera je vso sovraštvo svojih
protivnikov skoz varstvo Najvišjega in z veličast-
nim ter ljubeznipolnim naukom svetega
evangelija vsakokrat sloveče premagala. Ne misli torej

Kri bo tekla.

(Piše Gaberski.)

Mrzla burja brije okrog hiše in nosi droben sneg
po zraku. Večno luč je že davno odzvonilo, in komur
ni treba po opravkih iz tople sobe, ostane rad za
gorko pečjo. Celo županov pes, ki ga sicer vsak večer
slišiš, je danes tih in miren v svoji utici. Polagoma se
je stemnilo in v posameznih hišah zasveti se luč.

Tudi v gostilni pri „Tonetu“ stopi debeli krčmar
na stol, sname težko lampo, jo malo osnaži in vžge,
potlej pa jo zopet obesi. Stopivši iz stola pozdravi
goste po stari navadi „Dober večer“ na kar mu ti
odgovorijo „Bog daj!“

Štiri sedijo okrog javorjeve mize: Gašperjev Tine,
Petelinov Luka, vaški pismonoša in gostilničarjev sin
Jože, ki se je bil izučil mesarstva. Na sredi mize imajo
liter dolenjskega čvička in ga pridno poskušajo. Prav-
cati gadi so ti štirje. Kadar sedijo skupaj, mora se
jim smejati vsak, ki njihove burke posluša.

nikdo Bogu služiti in ljudstvu koristiti, kdor sovraštvo
proti svojemu bližnjemu seje. Ne pričakuj nikdo
uspeha od takega podjetja, kajti le učinki iz ljubezni
bodejo ostali večno, učinki sovraštva pa se bodejo
pogubili.

Bog daj slovenskemu kmečkemu stanu edinost,
ker le samo skoz složnost zamore si stan spoštovanje
in blagor zadobiti. Bog daj jim poštene svetovalce in
neustrašljive zastopnike iz kmečkega stanu in varuj
jih pred tistimi časniki, kateri kmeta samo nalažejo in
goljufajo.

Volilni shodi.

Državnozborna kandidata, kmet Franc
Vračko za četrto kurijo, to je za kmečke
občine in kmet Janez Wisenjaka za peto
kurijo, to je za splošno volilno skupino
spodnjega Štajerja bodeta v prihodnjih
dneh priredila volilne shode in sicer:

**V nedeljo dne 23. decembra ob
12. uri ob poldne v gostilni g. Jagodič-a v
Šmarji pri Jelšah.**

„Luka!“ pravi krčmar „povej povej, kako se ti
je že zgodilo s tvojo ljubco in zakaj si jo pustil?
Zadnjič nisem vsega slišal, ker sem moral v klet po
vino.“

„No, naj pa bo“ odgovori Luka, zvrne kupico
vina po grlu in začne: „Saj veste, da sem imel Jer-
manovo Špelo skoro dva tedna za ljubco! Sporazu-
mela sva se prav dobro in jaz bi bil prav rad vzel
Špelo za ženo, ko bi ne bil zvedel in videl nekaj,
kar mi ni ugajalo. Stvar je bila taka. V nedeljo je
bilo štirinajst dni. Špela je bila v mestu pri maši in
jaz sem jo po opravilu pričakoval na trgu, kakor sva
se zmenila. Maša je minila in Špela je prišla. „Veš
kaj Špela?“ sem ji rekel. Celi teden sva pridno delala,
danes si ga smeva privoščiti pol litra dobrega. Greva
tu le notri, kjer je malo boljše gostilna, bova tudi
dobila malo boljše vino. In res! Ponosno sem stopal
poleg nje in kmalo sva bila v krčmi. „Kaj pa želite“,
vpraša natakara. Pa predno jaz odgovorim, zadere
se moja Špela: „Frakelc zelenega za tri krajcarje!“